

Suburban Orthodox ד"ר משה
Congregation Toras Chaim

PARSHIA
PERSPECTIVES

A large, stylized graphic of a magnifying glass with a black handle and a circular lens. Inside the lens is a large, bold Hebrew letter 'א' (Aleph). The magnifying glass is positioned over the word 'PARSHIA' in the title.

Tazria

Wednesday, March 30th @ 8:00 PM

Given by Rabbi Shmuel Silber

1. ויקרא פרק יג פסוקים מד-מו

מד איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו: מה והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרמים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא | טמא יקרא: מו כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדר ישב מחוץ למחנה מושבו:

Verse 44: He is a person with *tzora'as*, he is unclean. The *kohein* shall declare him unclean; his skin-eruption is on his head. **Verse 45:** The *tzorua*--- [the person] who has the skin-eruption of *tzora'as*--- his garments shall have a tear in them, his hair shall be grown long, and he must cover his head down to his upper lip, and "Unclean, unclean," shall he call out. **Verse 46:** All the days in which the skin-eruption is on him he shall be unclean; he is unclean. He shall dwell alone; his dwelling shall be beyond the encampment.

2. רמב"ם הלכות טומאת צרעת פרק טז הלכה י

א. הצרעת הוא שם האמור בשותפות כולל עניינים הרבה שאין דומין זה לזה, שהרי לוכן עור האדם קרוי צרעת, ונפילת קצת שיער הראש או הזקן קרוי צרעת, ושינוי עין הבגדים או הבתים קרוי צרעת, וזה השינוי האמור בבגדים ובבתים שקראתו תורה צרעת בשותפות השם אינו ממנהגו של עולם אלא אות ופלא היה בישראל כדי להזהירן מלשון הרע,

ב. שהמספר בלשון הרע משתנות קירות ביתו, אם חזר בו יטהר הבית, אם עמד ברשעו עד שהותן הבית משתנין כלי העור שבביתו שהוא יושב ושוכב עליהן, אם חזר בו יטהרו, ואם עמד ברשעו עד שישרפו משתנין הבגדים שעליו, אם חזר בו יטהרו ואם עמד ברשעו עד שישרפו משתנה עורו ויצטרע ויהיה מובדל ומפורסם לבדו עד שלא יתעסק בשיחת הרשעים שהוא הליצנות ולשון הרע,

ג. ועל עניין זה מזהיר בתורה ואומר השמר בנגע הצרעת זכור את אשר עשה י"י אלהיך למרים בדרך, הרי הוא אומר התבוננו מה אירע למרים הנביאה שדיברה באחיה שהיתה גדולה ממנו כשנים וגידלתו על ברכיה וסכנה בעצמה להצילו מן הים והיא לא דברה בגנותו אלא טעתה שהשותו לשאר נביאים והוא לא הקפיד על כל הדברים האלו שנאמר והאיש משה ענו מאד ואע"פ כן מיד נענשה בצרעת קל וחומר לבני אדם הרשעים הטפשים שמרבים לדבר גדולות ונפלאות.

ד. לפיכך ראוי למי שרוצה לכוין אורחותיו להתרחק משיבתן ומלדבר עמהן כדי שלא יתפס אדם ברשת רשעים וסכלותם, וזה דרך ישיבת הלצים הרשעים כתחילה מרבין בדברי הבאי ומתוך כך באין לספר בגנות הצדיקים ... ומתוך כך יהיה להן הרגל לדבר בנביאים ומתוך כך באין לדבר באלהים וכופרין בעיקר זו היא שיחת הרשעים שגורמת להן ישיבת קרנות וישיבת כנסיות של עמי הארץ וישיבת בתי משתאות עם שותי שכר

ה. אבל שיחת כשרי ישראל אינה אלא בדברי תורה וחכמה, לפיכך הקדוש ברוך הוא עוזר על ידן ומזכה אותן בה, שנאמר אז נדברו יראי י"י איש אל רעהו ויקשב י"י וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי י"י ולחושבי שמו.

8. תלמוד בבלי מסכת ערכין דף מו עמוד ב

תנא דבי רבי ישמעאל: כל המספר לשון הרע - מגדיל עונות כנגד שלש עבירות, עבודת כוכבים ונלווי עריות ושפיכות דמים, כתיב הכא: לשון מדברת גדולות, וכתוב בעבודת כוכבים: + שמות

לכ+ אנא חטא העם הזה חטאה גדולה, בגילוי עריות כתיב: +בראשית לט+ ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת, בשפיכות דמים כתיב: +בראשית ד'+ גדול עוני מנשוא.

4. שו"ת הריב"ש סימן קעא ד"ה קאליר, לחכם

לא אמרו בו שיהרג ואל יעבור, כמו באותן ג' עברות, וזה לא עלה על דעת שום אדם, ולא חשב אנוש. אלא שדרך החכמים להפליג בהגדלת העונות, כדי שישמר אדם מהכשל בהן. אמרו בפ' יש בערכין (טו:): כל המספר לשון הרע, מגדיל עונות כנגד שלש עברות: ע"ג וגלוי עריות ושפיכות דמים וכו'. וכן במס' נדרים (מ:): יצא ר' עקיבא ודרש: כל שאינו מבקר את החולה, כאלו שופך דמים. וכפ' ר"א דאורג (קה:): אמרו: הקורע בגדיו בחמתו וכו', יהיה בעיניך כעובד ע"ג. היאמר אדם באלו וכיוצא בהם: יהרג ואל יעבור? הא ליכא למימר!

RIBASH (HARIVASH)

Rabbi Isaac ben Sheshet Perfet was born in Barcelona in 1326, and died in Algiers in 1408. Rivash studied under Rabbi Nissim ben Reuben (Ran) in Barcelona, and later served as the rabbi of important Jewish communities in Spain. In 1391, in the wake of severe anti-Jewish riots in Spain, Rivash fled to Algiers, where he became chief rabbi and head of the rabbinic court. The author of Tashbetz (q.v.) served as a dayyan in Rivash's court. Hundreds of the decisions in Rivash's responsa were included in Rabbi Joseph Caro's Shulchan Aruch.

5. ספר החינוך מצוה קסט

א. משרשי המצוה, לקבוע בנפשותינו כי השגחת השם ברוך הוא פרטית על כל אחד ואחד מבני אדם, וכי עיניו פקוחות על כל דרכיהם ... ולכן הוזהרנו לתת לב אל החולי הרע ולחשוב כי החטא גרם אותו, וכבר אמרו זכרונם לברכה [ערכין ט"ו ע"ב] כי בחטא לשון הרע יבוא ברוך, ולא ניקחנו דרך מקרה.

ב. ויש לנו לבוא אל הכהן שהוא העומד לכפרת החוטאים, ועם חברת המכפר אולי יהרהר בתשובה ויוסגר קצת ימים כדי שישב אל לבו עיניו במתון, ויפשפש במעשיו. ולפעמים יוסגר שני הסגרין, שמא יהרהר תשובה ולא תשובה שלמה לגמרי, כאילו תאמר על דרך משל שחשב להחזיר מחצית גזלתו, ואז יחדש בו השם קצת סימנין שיוסגר שנית אולי ישלים תשובתו ויטהר לגמרי.

ג. וכל ענין הסגרין אלו יורה השגחתו ברוך הוא על כל דרכי האדם אחת לאחת, ולפי שהדעות רבות בהשגחת האל על כל ברואיו, יבואו בה הרבה פסוקים במקרא, והרבה מצוות להורות על הענין, מהיותו פינה גדולה בתורתנו.

ד. שיש כתות בני אדם יחשבו כי השגחת השם ברוך הוא על כל המינין בפרט, בין אנשים או כל שאר בעלי חיים, ויש מהן כתות יחשבו כי השגחת השם ברוך הוא על כל עיני העולם, בין בעלי חיים או כל שאר דברים, כלומר שלא יתנועע דבר אחד קטן בעולם הזה רק בחפצו ברוך הוא ובגזרתו, עד שיחשבו כי בנפול עלה אחד מן האילן הוא גזר עליו שיפול, ואי אפשר שיתאחר או יקדם זמן נפילתה אפילו רגע, וזה דעת רחוק הרבה מן השכל. ויש כתות רעות יחשבו שלא ישם השגחתו ברוך הוא כלל בכל עיני העולם השפל, בין באנשים או בשאר בעלי החיים, והוא דעת הכופרים, רע ומר.

ה. ואנחנו בעלי הדת האמתית, לפי מה ששמעתי, נשים השגחתו ברוך הוא על כל מיני בעלי החיים ככלל, כלומר שכל מין מן המינין הנבראין בעולם יתקיים לעולם לא יכלה ויאבד כולו, כי בהשגחתו

ימצא קיום לכל דבר, ובמין האדם נאמין כי השגחתו ברוך הוא על כל אחד ואחד בפרט, והוא המבין אל כל מעשיהם. וכן קבלנו מגדולינו, וגם נמצא על זה הרבה כתובים יורו כי הענין כן.

ו. ולכן הזהירנו התורה כי בהגיע אל האדם החולי הרע, והוא הצרעת, שלא יקחנו דרך מקרה, רק יחשוב מיד כי עוונותיו גרמו, וירחיק מחברת בני אדם כאדם המרוחק מרוע מעשיו, ויתחבר אל המכפר המרפא שבר החטא ויראה אליו נגעו, ובעצתו ובדבריו ובפשוש מעשיו יוסר מעליו הנגע, כי האל ברוך הוא שמשגיח עליו תמיד יראה מעשה תשובתו וירפאהו, וזהו ענין ההסגרין כמו שאמרנו.

6. ויקרא פרק יד פסוקים לג-לד

לֵךְ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר: לֵךְ כִּי תָבֹאוּ אֶל-אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לְכֶם לְאֶחְזָהּ וְנִתְחַלֵּי נֶגַע צְרָעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֶחְזָתְכֶם:

33. Ad-noy spoke to Moshe and to Aharon, saying: **Verse 34:** When you will come into the land of Canaan that I will give to you for a possession, and I shall put the eruption of *tzora'as* in the house of the land of your possession.

7. רש"י ויקרא פרק יד פסוק לד

(לד) ונחתי נגע צרעת - צרעה היא להם שהנגעים צאים עליהם, לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זכב צקירות צתוהם כל ארבעים שנה שהיו ישראל צמדצר, ועל ידי הנגע נותן הבית ומולאן:

8. ויקרא פרק יב פסוק ו

וּבְמִלְאָת | יְמֵי טְהֻרָהּ לְבֵן אִו לְבַת תָּבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן-שָׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן-יוֹנָה אוֹתֶר לְחֻטָּאת אֶל-פֶּתַח אֹהֶל-מוֹעֵד אֶל-הַפֶּהֶן:

When the days of her purification are completed, be it for a son or for a daughter, she shall bring a lamb, in its first year, as a burnt-offering and a young pigeon or a turtledove as a sin-offering, to the entrance of the Tent of Meeting, to the *kohein*.

9. תלמוד בבלי מסכת נדה דף לא עמוד ב

שאלו תלמידי אהרן את רבי שמעון בן יוחאי: מפני מה אמרה תורה יולדת מביאה קרבן? אמר להן: בשעה שכורעת לילד קופצת ונשבעת שלא תזקק לבעלה, לפיכך אמרה תורה תביא קרבן.

10. רש"י מסכת נדה דף לא עמוד ז

לפיכך הביא קרבן - שזועת ציטוי חטאת.

11. שיחות לספר ויקרא (מאת הרב אביגדר נבנצל שליט"א) עמוד קנ"ד

Ⓡ

פשוט קרמה את עצמה בכל פעם מחדש, וחיבת להיות סיבה שמביאה לשינוי בהתלפתה הנחצת.

— אלא שאכן, דבר לא נשתנה בדעת האשה. גם לאחר שבועיים מרגע הלידה, היא יודעת בוודאות, כפי שידעה מיד בתום הלידה הראשונה, שגם בלידה הבאה יהיה הכאב גדול. מה שהשתנה הוא: ההתרחקות מרגע הלידה. בשעת-מעשה, כאשר הכאבים עצומים ומציקים, היא רואה את המציאות באור אחר; ולפתות אצל רוב הנשים עליהן דיברה תורה, קצן באותם רגעים קשים ערכם של חיי המשפחה, גידול הילדים וכדומה (ואף שיש צדקניות מיוחדות — הן הרי מיעוט). הדבר המרכזי באותן דקות ארוכות הוא: תחושת הכאב.

אך כעבור שבוע-שבועיים — האשה רואה את פני הדברים אחרת. תפנית הכאב, מאפשרת לה לחזור ולחוש את היופי שבחיי המשפחה, להעריך מחדש את העונג הנפשי שבגידול התינוק וכו', והנודת לכך — להחליט שהיא חפצה ללדת שור

Ⓐ

התמורות שמחולל הזמן

ויש להבין: הלא צירי-הלידה הם אכן כאבים חזקים מאוד; כאב עזים, שהנביאים משתמשים בהם לתיאור מהלכים קשים שכאבם רב (ישעי יג, ח; ירמי ל, ו; ועוד); והאשה הרי יודעת היטב, שגם בלידה הבאה יופיעו שוב אותם כאביותופת — אסֶיךָ מדוע היא מתחרטת? אם משום שנוכחת לפתע שטעתה ברגעי-הלידה, ובאה למסקנה שהכאבים אינם נוראים כללכך — אסֶיךָ, ודאי לא תשבע שוב כפי שעשתה בלידה הראשונה, ומדוע איפוא חייבת היא להביא חטאת בלידות הבאות? ואם תאמר שהשינוי בהחלטתה נובע מן המחשבה, שהלידה השניה לא תלוות עוד בכאבים — הרי ודאי תבוא הלידה השניה ותוכיח לה, שכאבי-הלידה הראשונה היו לאודווקא מקריים, ואם כן: מדוע חוזרת היא ללדת בשלישית? הרי קשה להניח, שהיא

12. תורת משה (אלשיך) פרשת תזריע דף ס"ה בא"ד ואף גם

(A)

אינו תוצץ. ואף גם בישראל עצמן אין רישומן של כחות הטומאה ניכר, אם לא בזמן אשר היו שלמים וטובים שהיתה קדושתן דוחה הטומאה חוצה, מה שאין כן בזמן הזה. ומה גם לרבותינו ז"ל שאמרו (ערכין טז א) כי בא הצרעת על לשון הרע. ומה היה כי בימים הראשונים אשר היו טובים כני אדם מאלה היה כם נגע צרעת, ועתה שרבו כמו רבו מספרי לשון הרע יהיו נקיים. אך הוא הטעם, כי בזמן שנתמעטה הקדושה כי פסו אמונים מבני אדם, לא תגעל

(B)

נפשם כח טומאתם להראות החוצה בעור הבשר בלבד. וזהו אמרו אדם שהוא תואר המשובח שבתוארים כמדובר. וזהו אמרו (יג ב) והיה בעור בשרו לנגע צרעת, לומר מי שהוא אדם שהוא מהשלימים אני אומר כי יהיה בעור בשרו שאח וכו'. כי הלא למה שוהיה בעור בשרו של אדם החשוב הנזכר, יהיה לנגע צרעת. כלומר שאילו היה בבחי כשר לא היה רושם עונו ניכר

(C)

בעור בשרו. וגם לכלל רבותינו ז"ל האומרים (ויקרא רבה יא ז) שכל מקום שנאמר והיה הוא שמחה, ירמוז באומרו והיה, כי שמחה תחשב לו שעשה העון רושם בו, כי קדוש הוא והטומאה חוצה בעור. וגם שעל ידי כן ישוב ויחרפא. וגם ידוקק אמרו בעור בשרו בדרך הזה כאשר יבא בס"ד.

Rabbi Moshe Alshich (or Alshech) (1508 - 1593, Safed), known as the *Alshich Hakadosh (the Holy)*, was a prominent Jewish rabbi and biblical commentator in the latter part of the 16th century. He lived in Safed, Palestine. The Alshich was born in 1508 in Turkey, and was the son of Hayyim Alshech. He later moved to Safed where he became a student of Rabbi Joseph Caro. His students included Rabbi Hayim Vital and Rabbi Yom Tov Tzahalon. He died in Safed in 1593.